ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଅଶୀତମାଳା

ରୋମ, ମକାବୀୟମାନେ, ଏବଂ ଆଧୁନିକ ସମୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସଙ୍ଗମସ୍ଥଳ: ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ

Jeff Pippenger
2024-04-10

ଉରିୟା ସ୍ମିଥ ଲେଖିଥିଲେ, "ଖ୍ରୀ.ପୂ. 162ରେ ସନ୍ଧି ମାଧ୍ୟମରେ ରୋମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲା।" ଅଧିକାଂଶ ଆଧୁନିକ ଇତିହାସକାରମାନେ ଏହି ତାରିଖକୁ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 161 ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସ୍ମିଥ ଦୁଇଥର ଖ୍ରୀ.ପୂ. 161 ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି। ମୋର ଧାରଣା ହେଉଛି, ଖ୍ରୀ.ପୂ. 162 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ଉଲ୍ଲେଖଟି ଏକ ମୁଦ୍ରଣପ୍ରମାଦ।

> "ପଦ 23 ଓ 24 ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଓ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ସନ୍ଧି, ଖ୍ରୀ. ପୂ. 161, ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମ ସର୍ବଭୌମ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଅଧିଗତ କରିଥିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣି ନିଆଯାଇଛୁ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 273.

ଏଗାର ଓ ବାର ପଦ ୨୧୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବରେ ଘଟିଥିବା ରାଫିଆର ଯୁଦ୍ଧର ବିଜୟ ଏବଂ ତାହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରିଣାମକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ଯାହାକୁ ମହାନ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ III ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ମିଶରର ପ୍ଟୋଲେମୀୟ ରାଜ୍ୟ, ଯାହାକୁ ରାଜା ପ୍ଟୋଲେମୀ IV ଫିଲୋପାଟର ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ, ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା।

ଖ୍ରୀ.ପୂ. 200 ମସିହାରେ, ସତରହ ବର୍ଷ ପରେ ଘଟିଥିବା ପାନିଅମର ଯୁଦ୍ଧ ପୁନର୍ବାର ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ରାଜ୍ୟ ଓ ପ୍ଟୋଲେମାଇକ୍ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା।

ମାକ୍କାବୀୟ ବିଦ୍ରୋହ ୧୬୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଯିହୂଦୀ ଧାର୍ମିକ ଆଚାର-ବିଧିକୁ ଦମନ କରିବା ଓ ଗ୍ରୀକ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଥୋପିଦେବା ପାଇଁ ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପ୍ରୟାସବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା।

ଯିରୂଶାଲେମରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମନ୍ଦିରର ପୁନଃସମର୍ପଣ, ଯାହା ହାନୁକ୍କା ସମୟରେ ପାଳିତ ହେଉଥିବା ଐତିହାସିକ ଘଟଣାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଇ. ପୂ. 164 ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ବାଇଶତମ ପଦର "ଲିଗ" ଠାରୁ ତିନି ବର୍ଷ ପୂର୍ବର ଘଟଣା। ଏହି ଘଟଣା ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସେନାବଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାକ୍କାବୀମାନଙ୍କ ସଫଳ ସାମରିକ ଅଭିଯାନ ପରେ ଘଟିଥିଲା; ସେହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସେନାଙ୍କୁ କୁଖ୍ୟାତ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଚତୁର୍ଥ ଏପିଫାନେସ୍ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ, ଯିଏ ମନ୍ଦିରକୁ ଅପବିତ୍ର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯିହୁଦୀ ଧାର୍ମିକ ଆଚରଣଗୁଡ଼ିକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଦେଇଥିଲେ। ହାନୁକ୍କା ଦ୍ୱାରା ସ୍ମରଣୀୟ ସେହି ବିଜୟର କିଛି ଦିନ ପରେ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଚତୁର୍ଥ ଏପିଫାନେସ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟଠାରୁ ଇତିହାସରେ ସିରିୟ ଶକ୍ତିର ଅବନମନ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ଇ. ପୂ. 200 ମସିହାରେ, (ଯାହା ପାନିଅମ୍ ଯୁଦ୍ଧ ର ସମୟ ମଧ ଥିଲା), ରୋମ ପ୍ର ଥମଥର ପାଇଁ ଦାନିୟେଲ ଅଧ ାୟ ଏଗାରର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୟ ଇତିହାସରେ ନିଜକୁ ସମ୍ମ ିଳିତ କଲା। ସେଠାରେ ସେହି ପ୍ର ତୀକ ରହିଛି ଯାହା ଏହି ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥ ାପିତ କରେ। ସେହି ଇତିହାସରେ ତାହାର ଉଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ ପ୍ର ଭାବ ଇୟେବେଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ପରିଚିହ୍ନ ିତ କରେ, ଯାହା ପଦ୍ଧ ାର ଆଡ଼ରୁ ସୂତା ଟାଣୁଥିବା ଗୋଟିଏ କଳିସିଆର ପ୍ର ତୀକ। ଇୟେବେଲ ସମାରିଆରେ ଥିଲେ, ଯେବେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱ ାମୀ ଆହାବ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ତାଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ାମାନେ ବଧ ହେଉଥିବାକୁ ଦେଖିଲେ। ହେରୋଦିୟା ହେରୋଦଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନ ଆସରରେ ଉପସ୍ଥ ିତ ନଥିଲେ, ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ର କନ୍ୟ ା ସାଲୋମୀ ହେରୋଦଙ୍କ ୁ ମୋହିତ କରିଥିଲା। ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ର ଇତିହାସରେ, ଟାଇରର ବେଶ୍ୟ ା ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ପାପାସୀଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ କ ସତ୍ତ ରି ବର୍ଷର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଭୁଲିଯାଇଥାଏ। ପରେ ସେ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜର ପ୍ର ବଞ୍ଚ ନାମୟ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ। ଇ. ପୂ. 200 ମସିହା ସେହି ସମୟର ପ୍ର ତିରୂପ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ର କାଶ୍ୟ ରେ ଗାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଯାହା ଷୋହଳମ ପଦରେ

ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଇ.ପୂ. 161 ରୁ ଇ.ପୂ. 158 ମଧ୍ୟରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର "ଚୁକ୍ତି" ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଇ.ପୂ. 164 ରେ ହାନୁକ୍କା ଦ୍ୱାରା ସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇଥିବାଭାବେ, ମକ୍କାବୀମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନଃଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ। ପରେ ତିନି ବର୍ଷ ପରେ, ସିରିୟମାନଙ୍କ ସହ ଚାଲୁଥିବା ସଂଘର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ, ମକ୍କାବୀ ଯିହୂଦୀମାନେ ସହାୟତା ପାଇଁ ରୋମଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ କରିଥିଲେ। ସେତେବେଳେ ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ରୋମ ସହିତ ସେହି "ଚୁକ୍ତି" ଦେବଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ-ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରୀକ୍ଷାରୂପେ ପରିଣତ ହୁଏ।

ଇତିହାସ 161 BC କୁ ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ "league" ଘଟିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନେ ସେହି ଇତିହାସକୁ 158 BC ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ମିଲ୍ଲର ଠିକ୍ ଥିଲେ କି, ନାକି ଆଧୁନିକ ଇତିହାସକାରମାନେ ଠିକ୍? ମିଲ୍ଲର 158 BC ବର୍ଷ ସହିତ ଛଅ ଶେ ଛଅଷଠି ବର୍ଷ (666) ଯୋଗ କରି, 508 ବର୍ଷକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଯେତେବେଳେ "the daily" ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଆପଣ ଯେତେ ଖୋଜନ୍ତୁ ନାହିଁ କାହିଁକି, ଯିହୁଦୀମାନେ ଓ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ସେହି league ପାଇଁ 158 BC କୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା କୌଣସି ଐତିହାସିକ ପ୍ରମାଣ ମିଳିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ—ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ।

ଷୋଳହ ପଦଟି ରବିବାର ଆଇନ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ପୂର୍ବରୁ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 200 ମସିହାରେ ରୋମ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କରେ। ମାକ୍କାବୀୟ ବିଦ୍ରୋହ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 167 ମସିହାରେ ମୋଦିଇନରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ଶେଷରେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 164 ମସିହାରେ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନଃ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ପରେ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 161 ମସିହାରୁ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 158 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯିହୂଦୀମାନେ ରୋମୀୟ ଶକ୍ତି ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ଖ୍ରୀ. ପୂ. 161 ମସିହାରୁ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 158 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟଖଣ୍ଡଟି "ସନ୍ଧି"କୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ଏକ କାଳାବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ବୁଝାବୁଝି "ସନ୍ଧି"କୁ ଇତିହାସକାରମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ସମନ୍ୱୟରେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଚାର୍ଟ ସହିତ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହାତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

ଇତିହାସକାରମାନେ ଆମକୁ ଜଣାଇଥାନ୍ତି ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଯୂଦା ଓ ରୋମ ପରି ପ୍ରାଚୀନ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଧି ଆଲୋଚନା କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା, ତାହାରେ ଜଡିତ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତି, କୂଟନୀତିକ ପ୍ରୋଟୋକଲ ଏବଂ ଶକ୍ତି-ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମୀକରଣ ଅନୁସାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୁଏଥିଲା। ସାଧାରଣତଃ, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ସହିତ ଏକ ସନ୍ଧି କିମ୍ବା ମିଳିତ ଚୁକ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା। ଯୂଦା ଓ ରୋମର ମାମଲାରେ, ଏକ ଔପଚାରିକ ମିଳିତ ଚୁକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବା ପାଇଁ ଯୂଦା ହିଁ ରୋମ ସହ ପ୍ରଥମେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା।

ପ୍ରସ୍ତାବଟି ପହଞ୍ଚାଇବା ଏବଂ ଆଲୋଚନାର ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ କୂଟନୀତିକ ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାନ୍ତା। ଏହା ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ଦୂତମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ରୋମକୁ ପଠାଇ, ସେଠାର ନେତାମାନଙ୍କ ସହ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ୍ କରାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଥାନ୍ତା। ଏକବାର ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ ହେଲେ, ଉଭୟ ପକ୍ଷ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥାନ୍ତେ। ଏହାରେ ବୈଠକମାନଙ୍କର ଏକ ଶ୍ରେଣୀ, କୂଟନୀତିକ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ, ଏବଂ ଆଲୋଚନାକୁ ସୁବିଧାଜନକ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ଭବତଃ ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କ କିମ୍ବା ନିର୍ପେକ୍ଷ ସମନ୍ୱୟକମାନଙ୍କର ସଂପୃକ୍ତତା ମଧ୍ୟ ଥାଇପାରୁଥାନ୍ତା। ଆଲୋଚନାକାଳୀନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପକ୍ଷ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିଥାନ୍ତା ଏବଂ ପ୍ରତିପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିପାରୁଥାନ୍ତା କିମ୍ବା କିଛି ବିଶେଷ ସର୍ତ୍ତରେ ସଂଶୋଧନ ଚାହିଁପାରୁଥାନ୍ତା। ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାବଧାନପୂର୍ବକ ବିଚାରବିମର୍ଶ, ପରାମର୍ଶଦାତାମାନଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ, ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଚୁକ୍ତିର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲାଭ ଓ ଅଲାଭମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା।

ଯଦି ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତସମୂହ ବିଷୟରେ ଏକମତରେ ପହଞ୍ଚୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମତ ହୋଇଥିବା ସର୍ତ୍ତ ଓ ନିୟମାବଳୀକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଔପଚାରିକ ଦଲିଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାନ୍ତା। ତାହାପରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ସମ୍ବନ୍ଧିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଚୁକ୍ତିକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାନ୍ତା। ରୋମର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ପାଇଁ ସେନେଟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶାସନକାରୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କର ମଞ୍ଜୁରୀ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରୁଥିଲା। ସେହିପରି, ଯିହୁଦାରେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ଚୁକ୍ତି ପାଇଁ ତାହାର ନେତୃତ୍ୱ କିମ୍ବା ଶାସନ ପରିଷଦର ଅନୁମୋଦନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାନ୍ତା।

ଏକବାର ଅନୁମୋଦିତ ହେଲାପରେ, ଚୁକ୍ତି ଟି କାର୍ଯ୍ୟ କରୀ କରାଯାଇଥାନ୍ତ ।, ଏବଂ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଙ୍କ ୁ ତାହାର ସର୍ତ୍ତ ସମୂହ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆଶା କରାଯାଇଥାନ୍ତ ।। ଏଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ର କାରର ସହଯୋଗ, ପରସ୍ପ ର ପ୍ର ତିରକ୍ଷ ।-ସମେ ୍ଝୋତା, ବାଣିଜ୍ୟି କ ସମ୍ପ ର୍କ, କିମ ୍ବା ଚୁକ୍ତି ରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ ଅନ୍ୟ ।ନ୍ୟ କୂଟନୈତିକ ସଂପୃକ୍ତ ତାର ରୂପ ସମ୍ମି ଳିତ ହୋଇପାରୁଥିଲା।

ଇ. ପୂ. ଦ୍ୱିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀରେ, ଯିହୂଦିଆରୁ (ଯାହା ପୂର୍ବ ଭୂମଧ୍ୟସାଗରୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ) ରୋମକୁ (ଯାହା ମଧ୍ୟ ଇଟାଲୀରେ ଅବସ୍ଥିତ) ଯାତ୍ରା କରିବା ଏକ କଠିନ ଏବଂ ବହୁ ସମୟ ସାପେକ୍ଷ ପ୍ରୟାସ ହୋଇଥାନ୍ତା, ବିଶେଷକରି ପ୍ରାଚୀନ ଯାତାୟାତ ପ୍ରଣାଳୀର ସୀମାବଦ୍ଧତାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିଲେ। ଯିହୂଦିଆ ଏବଂ ରୋମ ମଧ୍ୟର ଦୂରତା, ଗ୍ରହୀତ ବିଶିଷ୍ଟ ପଥ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ପ୍ରାୟ 1,500 ରୁ 2,000 କିଲୋମିଟର (930 ରୁ 1,240 ମିଲ) ଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ସମୁଦ୍ରଯାତ୍ରା ପ୍ରାୟତଃ ଭୂପଥ ଯାତ୍ରାଠାରୁ ଅଧିକ ଦ୍ରୁତ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସମୁଦ୍ରଯାତ୍ରା ପ୍ରଚଳିତ ପବନର ଅନୁକୂଳତା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲା। ଯିହୂଦିଆର କୌଣସି ବନ୍ଦରରୁ ଇଟାଲୀର କୌଣସି ବନ୍ଦରକୁ (ଯଥା ରୋମର ବନ୍ଦର ଓସ୍ତିଆ) ଜାହାଜଯୋଗେ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ, ପବନ ପରିସ୍ଥିତି, ସମୁଦ୍ରଧାରା, ଏବଂ ବ୍ୟବହୃତ ଜାହାଜର ପ୍ରକାର ପରି କାରକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, କେତେକ ସପ୍ତାହ ଲାଗିପାରୁଥିଲା।

ଯୁଦିଆରୁ ରୋମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଳମାର୍ଗରେ ଯାତ୍ରା ଅଧିକ ଧୀରଗତିଶୀଳ ଏବଂ ଅଧିକ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା। ଯାତ୍ରୀମାନେ ପର୍ବତ, ଉପତ୍ୟକା ଏବଂ ନଦୀ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଭୂପୃଷ୍ଠ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଦୁର୍ଜନ ଦଳ ଓ ଶତ୍ରୁଭାବାପନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କ ପରି ବାଧାବିଧାନ ସହ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ହୋଇଥାନ୍ତା। ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଯେ, ପାଦେ ହେଉ କିମ୍ବା ଘୋଡ଼ା-ଟଣା ରଥରେ, ଏହି ଯାତ୍ରାକୁ କେତେକ ମାସ ଲାଗିପାରୁଥାନ୍ତା। ସଡ଼କମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା, ନିବାସ ଓ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳର ଉପଲବ୍ଧତା, ଏବଂ ପଥମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ରାମ ଓ ପୁନଃରସଦ ସଂଗ୍ରହର ଆବଶ୍ୟକତା ପରି କାରକମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରା ସମୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥାନ୍ତା।

ଯେତେବେଳେ ମାକ୍କାବୀୟ ଯିହୂଦୀମାନେ ରୋମ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ରୋମକୁ ଦୂତମାନେ ପଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା। ସେହି ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ରୋମୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଆଲୋଚନାର ଏକ ଅବଧି ଘଟିଥାନ୍ତା। ଐତିହାସିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ—କାରଣ ଏହା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଭିଲେଖ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ—ଯେତେବେଳେ ଏକ ସନ୍ଧି ଔପଚାରିକ ଭାବେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଯାଏ, ସେହି ସନ୍ଧିକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯିହୂଦିଆକୁ ପୁନଃ ନେଇଯାଇ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ପରେ ସମ୍ଭବତଃ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱୀକୃତିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ରୋମକୁ ଫେରାଇ ନେଇଯିବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା। ସେହି ସମୟକାଳରେ ଏକ ମିଳିତ ଚୁକ୍ତି ଗଠନ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାତ୍ର ଏକ ବର୍ଷରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତା ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପ୍ରାୟଃ ଅସମ୍ଭବ; ତେଣୁ "ଚୁକ୍ତି" 161 BC ଠାରୁ 158 BC ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସୂଚାଏ ବୋଲି ଯେ ବୁଝାମଣା, ତାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରେଖାସମୂହ ସହିତ ସମଞ୍ଜସ, ଯେଉଁମାନେ ଷୋଡଶ ପଦର ରବିବାର-ନିୟମକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

ଇତିହାସବିଦ୍ମାନେ ସର୍ବସମ୍ମତିରେ ଯାହାକୁ ମାକ୍କାବୀୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭିତ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେହି ଏକ "ସନ୍ଧି" ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 161 ମସିହାରେ ଯିହୁଦିଆରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ଯିହୂଦୀମାନେ ସିରିୟମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସହାୟତା ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 167 ମସିହାରେ ନିଜମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ ହେବାଠାରୁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିଲେ। ଏହି ବିଦ୍ରୋହକୁ ଉତ୍ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା ଯିହୂଦୀ ଯାଜକ ମତ୍ତଥିଆସ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ପୁଅ—ବିଶେଷକରି ଯୁଦାସ ମାକ୍କାବୀ—ଙ୍କ ସେହି ପ୍ରୟାସ, ଯାହା ସେଲ୍ୟୁସିଦ୍ ଶାସକ ଆଣ୍ଟିଓକସ ଚତୁର୍ଥ ଏପିଫାନେସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରୋପିତ ହେଲେନୀକରଣ ନୀତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା। ଏହି ନୀତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ଦମନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ଏବଂ ଗ୍ରୀକ ପ୍ରଥା ଓ ବିଶ୍ୱାସଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରୟାସ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା।

ବିଦ୍ରେ ।ହର ପ୍ରେ ରକ ଘଟଣା ମୋଦେଇନ ଗ୍ର ।ମରେ ଘଟିଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ମତ୍ତ ଥିୟାସ ଗ୍ର ୀକ ଦେବତାଙ୍କ ପାଇଁ ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶକୁ ମାନିବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କଲେ। "ମୋଦେଇନ" ଶବ୍ଦ ଟି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "ମୋଦିଆ" ରୁ ଉତ୍ପ ନ୍ନ , ଯାହାର ଅର୍ଥ "ଘୋଷଣା କରିବା" କିମ ୍ବା "ପ୍ର ତିବାଦ କରିବା।" ନିଜ ପ୍ର ତିବାଦରେ, ମତ୍ତ ଥିୟାସ ସେହି ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମତ୍ୟ ।ଗୀଙ୍କ ୁ ହତ୍ୟ । କଲେ, ଯିଏ ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା; ଏବଂ ସେ ଓ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନେ

ପର୍ବତମାଳାକୁ ପଳାଇଗଲେ, ଯାହାର ଫଳରେ ସେଲ୍ୟୁ ସିଡ୍ ସେନାବଳଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଗୁରିଲ୍ଲ । ଯୁଦ୍ଧ ଅଭିଯାନର ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ମକ୍କ ବୀୟ ବିଦ୍ରେ ।ହ କିଛି ବର୍ଷ ଧରି ଚାଲିଥିଲା, ଯାହାର ଅବଧିରେ ମକ୍କ ବୀୟମାନେ ସେଲ୍ୟୁ ସିଡ ୍ମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ର ମିତ୍ର ମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅନେକ ସଂଘର୍ଷରେ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ। ସଂଖ୍ୟ ।ରେ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ର ୀରେ ବହୁତ ଅଧମ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ , ମକ୍କ ବୀୟମାନେ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ଲାଭ କଲେ।

ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗ୍ରୀସର ଧର୍ମ ଥୋପିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଗ୍ରୀକମାନେ ଶେଷ ଦିନର ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ବର୍ତ୍ତମାନ "ୱୋକ୍-ଇଜମ୍" ରୂପେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି, ଯାହାକି ବ୍ୟାଙ୍କିଂ ପ୍ରଣାଳୀ, ମୁଖ୍ୟଧାରାର ସମ୍ବାଦମାଧ୍ୟମ, ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରମାନ, ଏବଂ ଅବୈଧ ପ୍ରବାସୀମାନଙ୍କର ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଜାତୀୟ ପୃଥକତାକୁ ଭଞ୍ଜନ କରି, ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ଥୋପାଯାଉଛି। ଯେତେବେଳେ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଏପିଫାନିସ୍ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗ୍ରୀକ ଧର୍ମକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଥୋପୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କିଛି ଯିହୂଦୀ ତାଙ୍କର ସେହି ପ୍ରୟାସ ସହିତ ସହଯୋଗ କରୁଥିଲେ। ମାକାବୀମାନେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଗ୍ରୀସର ଧର୍ମକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀର ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଯିହୂଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ଯେମାନେ ଗ୍ରୀକ ଧର୍ମକୁ ବଳବତ୍ କରି ଲାଗୁ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲେ।

ଷୋଳହତମ ପଦଟି ହେଉଛି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ, ଏବଂ ଅଜଗର, ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ତ୍ରିମୁଖୀ ସଂଘ। ସେହି ଇତିହାସଟି ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଗାମୀ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଚାଳିଶତମ ପଦର ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧ ଦଶମ ପଦ (୧୯୮୯), ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ (ୟୁକ୍ରେନୀୟ ଯୁଦ୍ଧ), ଏବଂ ପାନିୟମର ଯୁଦ୍ଧରୁ ଘଟେ। ପାନିୟମର ଯୁଦ୍ଧ ଏମିତି ଏକ ଯୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଦୁଇ-ଶିଙ୍ଗିଆ ପୃଥିବୀର ପଶୁ ବିଶ୍ୱବାଦୀମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ଦାର୍ଶନିକତା ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୁଏ।

ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ଅନ୍ତିମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ପଦ ୧୧ ଓ ୧୨ରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପୁଟିନଙ୍କ ବିଜୟ ଏବଂ ତାହାପରେ ଘଟିଥିବା ପତନର ପରିଣାମ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ରୁଷିଆର ପତନରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ପରିଣାମଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ନେଟୋ କିମ୍ବା ଜାତିସଂଘ ସହ ଏକ ମୈତ୍ରୀ-ଜୋଟ ଗଠନ କରିବେ, ଏବଂ ସେହି ମୈତ୍ରୀ-ଜୋଟର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପାନିୟମର ଯୁଦ୍ଧରେ ଜାତିସଂଘକୁ ନିୟୋଜିତ କରିବେ। ପଦ ୪୦ର ତୃତୀୟ ଯୁଦ୍ଧଟି, ପଦ ୪୦ର ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧ ପରି ହେବ। ଯେପରି ସୋଭିଏତ ସଂଘ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ଆର୍ଥିକ ଓ ସାମରିକ ଶକ୍ତିର ଚାପରେ ପତିତ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ଜାତିସଂଘର ବିଶ୍ୱବାଦୀମାନେ "ପେରେସ୍ତ୍ରୋଇକା"କୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ବାଧ ହେବେ—ଯାହା ସୋଭିଏତ ସଂଘକୁ ସଂସ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ଗୋର୍ବାଚେଭଙ୍କ ପ୍ରୟାସର ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ ଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡ଼ିକ ସୋଭିଏତ ପ୍ରଣାଳୀର ବିଘଟନ ଏବଂ ସୋଭିଏତ ସଂଘର ଅବଶେଷରେ ବିଲୟ ହେବାକୁ ସହାୟ କରିଥିଲା।

ତୃତୀୟ ଯୁଦ୍ଧଟି ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଅର୍ଥନୀତିକ ଏବଂ ସାମରିକ ଚାପ ମାଧ୍ୟମରେ, ରିଗାନ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିକୃତ ଟ୍ରମ୍ପ ଜାତିସଂଘକୁ "ପେରେସ୍ତ୍ରୋଇକା" ଭିତରକୁ ବାଧ କରିବେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ପୁନର୍ଗଠନ କିମ୍ବା ସଂସ୍କାର। ଏହି ପୁନର୍ଗଠନ ଜାତିସଂଘ ଯେହିଁ ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରଣାଳୀ, ତାହାର ଶିରୋପରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବ। ତାହା ପରେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ପାପସତ୍ତା ଇତିହାସରେ ନିଜକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବ, ଏବଂ ଦାବି କରିବ ଯେ, ଟ୍ରମ୍ପ ସେତେବେଳେ ଯେ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଜୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରଣାଳୀର ସେ ରକ୍ଷକ।

ସେହି ଏକେ ଇତିହାସରେ ଟ୍ରମ୍ପ ଏକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଗୃହଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ, ଯାହାକୁ ସେ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ବୋଧନ କରିବାକୁ ବାଧ ହେବେ, ଯେପରି ଆବ୍ରାହାମ ଲିଙ୍କନ ବାଧ ହୋଇଥିଲେ। ଏହି ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଭିତରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ପ୍ରତିବିରୋଧୀ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ହେବ। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯେମାନେ woke-ism ର ଧର୍ମ ଓ ଦର୍ଶନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଉଭୟ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ପ୍ରଗତିଶୀଳ ବିଶ୍ୱବାଦୀ। ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ (MAGA-ism) ନିଜେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ 1844 ମସିହାରେ ସେହି ଅଧିକାର ହାରାଇଥିଲେ।

ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ MAGA-ବାଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଏହା ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମ ଓ ସଂବିଧାନ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ବୋଲି ଥିବା ଭ୍ରାନ୍ତ ଦାବି ଉପରେ ଆଧାରିତ। ୱୋକ୍-ବାଦର ଦାବି ହେଉଛି ମାତୃ ପୃଥିବୀର ଧର୍ମ, ନ୍ୟୁ ଏଜ୍, ଏବଂ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ସଂବିଧାନକୁ ସମାଜର ପ୍ରଚଳିତ ନିୟମମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ପିତୃଗଣଙ୍କ ପୁରାତନ ଧାରଣାମାନଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ।

ମତ୍ତାଥିୟାସ୍ (ଟ୍ରମ୍ପ) ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟ-ପ୍ରଗ୍ରେସିଭ୍ ଡେମୋକ୍ରାଟମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସଗୁଡ଼ିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବେ, ଯାହା 167 BC ରେ ମୋଦେଇନ୍‌ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ପରେ ଟ୍ରମ୍ପ 164 BC ର ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରିବେ, ଯେତେବେଳେ ମାକ୍କାବୀମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନଃ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ, ଯାହା ହାନୁକ୍କା ପାଳନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ମରିତ ହୁଏ। ତାହାପରେ 161 BC ରୁ 158 BC ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ ଅବଧିରେ, ଟ୍ରମ୍ପ ପାପାସୀର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ପ୍ରୟାସ ଆରମ୍ଭ କରିବେ, ଯାହା ଏକ ଏପରି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ଧାର୍ମିକ ଶକ୍ତି ଓ ରାଜନୈତିକ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ। 158 BC ରେ ସଂଘକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ, ଯେତେବେଳେ ପଦ ଷୋଳର ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ବଳବତ୍ କରାଯିବ।

ଦାନିୟେଲ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମେ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ ରୋମ କିପରି ରାଜନୈତିକ ଭାବେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଗ୍ରହଣ କରେ, ଏବଂ ପରେ ଦାନିୟେଲ ସେହି ଇତିହାସକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରି ତାହାକୁ ବିସ୍ତାର କରେ ଏକ ଏମିତି ଧାରା ଦ୍ୱାରା, ଯାହା ସେହି ଏକେ ଇତିହାସରେ ରୋମ ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରେ ତାହା ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଷୋହଳମ ପଦରୁ ଉଣେଇଶମ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପୌରାଣିକ ରୋମ ବିଶ୍ୱର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଯେ ତିନୋଟି ବାଧା ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି। ଷୋହଳମ ପଦରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୬୫ ମସିହାରେ ସିରିଆ ପୌରାଣିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଜିତାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୬୩ ମସିହାରେ ପମ୍ପେୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିହୁଦିଆ ଜିତାଯାଇଥିଲା। ଷୋହଳମ ପଦ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେତେବେଳେ ରୋମ ମହିମାମୟ ଦେଶରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟର ଏକଚାଳିଶମ ପଦର ରବିବାର ନିୟମର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପୂର୍ବଛାୟା ଦେଇଥାଏ।

ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ବିଜୟର ଇତିହାସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୬୩ [୧୮୬୩ ସହିତ ସମାନାନ୍ତର] ବର୍ଷରେ ଘଟିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲେମର ଭିତରେ ଏକ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥିଲା। ଉରିଆ ସ୍ମିଥ କହିଥିଲେ, “ପୋଣ୍ଟସର ରାଜା ମିଥ୍ରିଡେଟିସଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଅଭିଯାନରୁ ପମ୍ପେୟ ଫେରିଆସିବାବେଳେ, ଯିହୁଦିଆର ମୁକୁଟ ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରତିଯୋଗୀ, ହାୟର୍କାନସ ଏବଂ ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲସ, ସଂଘର୍ଷରତ ଥିଲେ।”

“ହାଇର୍କାନୁସ” ଏବଂ “ଆରିସ୍ଟୋବୁଲୁସ” ନାମଦ୍ୱୟ ଉଭୟେ ଗ୍ରୀକ ମୂଳର ଏବଂ ବିଶେଷକରି ହେଲେନିଷ୍ଟିକ ଯୁଗ ଓ ହାସ୍ମୋନିୟ ବଂଶର ସମୟରେ ଯିହୂଦୀ ଇତିହାସର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଐତିହାସିକ ଗୁରୁତ୍ୱର ସ୍ୱାମୀ। “ହାଇର୍କାନୁସ” ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ “ହୁର୍କାନୋସ” ଠାରୁ ଉଦ୍ଭବିତ, ଯାହା ସମ୍ଭବତଃ ପର୍ସିଆ ଭାଷାର “ହୁର୍କାନ” ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ବଘା”। ହାଇର୍କାନୁସ ନାମଟି ଅନେକ ହାସ୍ମୋନିୟ ଶାସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବହନ କରାଯାଇଥିଲା। “ଆରିସ୍ଟୋବୁଲୁସ”ର ଅର୍ଥ “ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରାମର୍ଶଦାତା” କିମ୍ବା “ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପଦେଷ୍ଟା”। ଆରିସ୍ଟୋବୁଲୁସ ମଧ୍ୟ ଏମିତି ଏକ ନାମ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଅନେକ ହାସ୍ମୋନିୟ ଶାସକ ବହନ କରିଥିଲେ। “ହାଇର୍କାନୁସ” ଏବଂ “ଆରିସ୍ଟୋବୁଲୁସ” ଉଭୟେ ହାସ୍ମୋନିୟ ଯୁଗରେ ଯିହୂଦୀ ଇତିହାସର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହ ଜଡିତ ନାମ। ସେମାନେ ଏମିତି ଶାସକ ଥିଲେ, ଯେମାନେ ଯୁଦେୟାରେ ହାସ୍ମୋନିୟ ରାଜ୍ୟର ଶାସନ ଓ ବିସ୍ତାରରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ପାଳନ କରିଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ହାସ୍ମୋନିୟ ରାଜ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଓ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଥିଲେ ଫାରିଶୀମାନେ।

ପୋମ୍ପେୟ ଯେତେବେଳେ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ବିଜୟ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଦୁଇଟି ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଉଭୟେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସକୁ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 167 ମସିହାରେ ମୋଦେଇନ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବିଦ୍ରୋହର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଛକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ। ପୋମ୍ପେୟ ବିଦ୍ରୋହରେ ଆକୃଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, ସେ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଦଖଲ କରିବାକୁ ସଙ୍କଳ୍ପ କଲେ, ଏବଂ ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲସଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ସଙ୍କଳ୍ପ କଲା, କିନ୍ତୁ ହାୟର୍କାନୁସଙ୍କ ଦଳ ପୋମ୍ପେୟଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଦେବାକୁ ସଙ୍କଳ୍ପ କଲା। ତାହାପରେ ପୋମ୍ପେୟ ଯେରୁଶାଲେମ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ତିନି ମାସ ପରେ ଯେରୁଶାଲେମ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ରୋମର ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ର ଅଧୀନରେ ଆସିଗଲା।

ଊନବିଂଶତମ ପଦରେ ତୃତୀୟ ଏବଂ ଶେଷ ବାଧା ମିଶର ରୋମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଳିତ ହେଲା। ପରେ, ବିଂଶତମ ପଦରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, ଯେପରିକି ଦାନିଏଲ ସେହି ଇତିହାସରେ ରୋମ କିପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟବହାର କରିବ, ତାହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ଏକୋଇଶ ଏବଂ ବାଇଶତମ ପଦରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରୋହିତ କରାଯାଏ। ତେଇଶତମ ପଦରେ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 161 ରୁ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 158 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସେହି ମିଳିତ ସନ୍ଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ପରେ ସତ୍ୱରେ ଆସେ, ଯେଉଁଥିରେ କ୍ରୁଶର ବିବରଣୀ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଯିହୂଦୀମାନେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର "କେହି ରାଜା ନାହିଁ, କେବଳ କୈସର।" ମାକାବୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ସେହି ବଂଶରେଖା, ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରୀକ ଧାର୍ମିକ ଦର୍ଶନର ଅନୁପ୍ରବେଶକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା କରିବାରେ ରୋମ ସହ ଏକ ଅପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ଗଠନ କରିଥିଲେ, କ୍ରୁଶର ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ସେହି ପଦ ପରେ ଅନୁସରଣ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଅପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କର ଫଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା।

ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀବାସ ପରେ ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିରକୁ ଶେଖିନା କେବେ ଫେରିଆସିଲା ନାହିଁ। ମଲାଖୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ପଞ୍ଚମ ଶତାବ୍ଦୀର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ମକ୍କାବୀମାନେ ବିଶ୍ୱବାଦୀ ଯୂନାନୀ ପ୍ରଭାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଦାଁଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଶତାବ୍ଦୀଧରି ନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟମାନ ସାନ୍ନିଧ ଥିଲା, ନ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟ। ତାଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ଆରମ୍ଭରେ, ସେମାନେ ସେହି ବିଦ୍ରୋହକୁ ହିଁ ସଫଳ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପ୍ଟୋଲେମି ଓ ରାଜା ଉଜ୍ଜିୟା ଉଭୟେ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଉଭୟ ରାଜା ଯାଜକର ଭୂମିକା ପୂରଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ମନ୍ଦିରରେ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ।

ଜୋନାଥନ ଆପ୍‌ଫୁସ୍ (ଯିହ୍ନାଙ୍କୁ ଜୋନାଥନ ମାକ୍କାବିଉସ୍ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଜଣାଯାଏ) ମତ୍ତଥିଆସଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ, ଯିଏ ମାକ୍କାବିୟ ବିଦ୍ରୋହର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ଯିହୁଦୀ ବିଦ୍ରୋହକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ପାଳନ କରିଥିଲେ। ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଯୁଦାସ୍ ମାକ୍କାବୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଜୋନାଥନ ମାକ୍କାବିୟ ସେନାବଳର ନେତୃତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସାମରିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ନେତୃତ୍ୱ ସହିତ ସହିତ, ଜୋନାଥନ ମହାୟାଜକର ଭୂମିକା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯିହୁଦୀ ଜନମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ନେତା ଭାବରେ ସେବା କରିଥିଲେ। ନେତା ଓ ମହାୟାଜକ—ଉଭୟ ଭୂମିକାରେ ଜୋନାଥନଙ୍କ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଯିହୁଦୀ ଇତିହାସରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶର ସୂଚକ ହେଲା, କାରଣ ଏହା ହାସ୍ମୋନୀୟ ବଂଶର ଭିତରେ ରାଜନୈତିକ ଓ ଧାର୍ମିକ—ଉଭୟ ଅଧିକାରକୁ ସଂକେନ୍ଦ୍ରିତ କରିଦେଲା। ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ଯିହୁଦୀ ସ୍ୱାୟତ୍ତତାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାରେ ଏବଂ ଯୁଦିଆରେ ହାସ୍ମୋନୀୟ ଶାସନ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେଲା।

ରାଫିଆର ବିଜୟ ପରେ ପ୍ଟୋଲେମୀ ଯେ ପାପ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ, ସେହି ପାପଟି ମାକ୍କାବୀମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ଆରମ୍ଭରେ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ସଂପାଦିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହା ସେହି ଏକେ ପାପ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଉଜ୍ଜିୟା ରାଜାଙ୍କ ସମୟରେ ଯାଜକମାନେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର-ସେବାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମାକ୍କାବୀମାନଙ୍କ ଘୋଷିତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବାସ୍ତବରେ କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗର ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଓ ବିଦ୍ରୋହୀ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହି ଅର୍ଥରେ, ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଇଡେନଙ୍କ ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟ ୱୋକ୍-ବାଦର ଅନୁପ୍ରବେଶବିରୋଧରେ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ସମବେତ ହେଉଥିବା ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରେ।

ବାଇବେଲ୍ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି ଯେ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଫଳଦ୍ୱାରା ଜାଣିବ; ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ଥିବା ଫରିଶୀମାନେ ମତ୍ତଥିୟାସ୍‌ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ହସ୍ମୋନିୟ ବଂଶର ଶେଷ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲେ। ମତ୍ତଥିୟାସ୍, ଏବଂ ସେ ଯେ ବିଦ୍ରୋହର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଫରିଶୀବାଦର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା; ଯେପରି "Make America Great Again" ବୋଲିଥିବା ଧାରଣାକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଛନ୍ତି। ଆମେରିକା ମହାନ ଥିଲା ସେତେବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ସଂବିଧାନକୁ ଏପରି ଭାବେ ବୁଝାଯାଉଥିଲା ଯେ, ସେହିଟି କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟକୁ ପରସ୍ପରରୁ ପୃଥକ ରଖେ; କିନ୍ତୁ ହାନୁକ୍କା ପର୍ବ ଦ୍ୱାରା ସ୍ମରଣ କରାଯାଉଥିବା ବିଜୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏହି କୁଟଚାଳିତ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟର ସମୟରେ, ରବିବାରୀୟ ବିଧାନ ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଖୋଲାଭାବେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

“ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତ ାର ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ର ସ୍ତୁ ତ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ର ାୟତଃ କେବଳ ଭୟସୂଚକ ବ୍ୟ କ୍ତି ମାନେ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରାଯାଇଛି। ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ରେ ଧାର୍ମିକ ଅସହିଷ୍ଣୁତା ପ୍ର ଭୁତ୍ୱ ଲାଭ କରିବ, ଏବଂ ମଣ୍ଡ ଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟ ଏକତ୍ରି ତ ହୋଇ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଆଜ୍ଞ ାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେବେ—ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ନିରାଧାର ଓ ଅସଙ୍ଗ ତ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି। ଏହା ମଧ ସୁନିଶ୍ଚି ତ ଭାବେ ଘୋଷିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଏହି ଦେଶ କେବେମଧ ତାହାର ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସ୍ୱ ରୂପରୁ ଭିନ୍ନ କିଛି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ—ଅର୍ଥାତ୍ ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱ ାଧୀନତାର ସୁରକ୍ଷ କ। କିନ୍ତୁ ରବିବାର-ପାଳନକୁ ବାଧ ତାମୂଳକ କରିବାର ପ୍ର ଶ୍ନ ବ୍ୟ ାପକ ଭାବେ ଆନ୍ଦୋ ାଳିତ ହେଉଥିବାବେଳେ, ଯେଉଁ ଘଟଣାକୁ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ସନ୍ଦେ ହ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ଅବିଶ୍ୱ ାସ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଘଟଣା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିବା ଦେଖାଯାଉଛି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ଏପରି ଏକ ପ୍ର ଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ତାହା କରିପାରିନଥାନ୍ତ ା।”

“ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଢ଼ୀରେ ଈଶ୍ୱର ଜଗତରେ ଓ କଳିସିଆରେ ପାପକୁ ତିରସ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୃଦୁ କଥା କୁହାଯାଉ ବୋଲି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ, ଅଳଙ୍କାରହୀନ ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ। ଅନେକ ସଂସ୍କାରକ ନିଜମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାବେଳେ କଳିସିଆ ଓ ଜାତିର ପାପମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିବେକପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯେ, ଶୁଦ୍ଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନର ଉଦାହରଣ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ବାଇବେଲର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ। କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଏଲିୟାଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଅବତରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଓ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ଜନସମୁଦାୟର ପାପକୁ ତିରସ୍କାର କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ; ବାଇବେଲର ସରଳ ଉକ୍ତିମାନଙ୍କୁ—ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ—ପ୍ରଚାର କରିବାରୁ ସେମାନେ ବିରତ ରହିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସତ୍ୟକୁ ଓ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ବିପଦକୁ ସେମାନେ ଉତ୍ସାହପୂର୍ବକ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ। ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ କଥା ଦେଇଥିଲେ, ପରିଣାମର ଭୟ ବିନା ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସେହି ସତର୍କବାଣୀ ଶୁଣିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ।”

“ଏପରିଭାବେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷିତ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ଏହା ସର୍ବାଧିକ ଶକ୍ତି ସହିତ ଦିଆଯିବାର ସମୟ ଆସିବ, ପ୍ରଭୁ ନମ୍ର ଉପକରଣମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସେବାରେ ସମର୍ପିତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମନକୁ ପରିଚାଳନା କରିବେ। କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନେ ସାହିତ୍ୟିକ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅଭିଷେକ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗ୍ୟ କରାଯିବେ। ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଲୋକମାନେ ପବିତ୍ର ଉତ୍ସାହରେ ବାହାରିଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଯେ କଥାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଷଣା କରିବେ। ବାବିଲୋନର ପାପମାନେ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରାଯିବ। ନାଗରିକ ଅଧିକାର ଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀର ଆଚାର-ପାଳନକୁ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଭୟଙ୍କର ପରିଣାମ, ଆତ୍ମାବାଦର ଅନୁପ୍ରବେଶ, ପୋପୀୟ ଶକ୍ତିର ଗୁପ୍ତ କିନ୍ତୁ ଦ୍ରୁତ ଅଗ୍ରଗତି—ଏସବୁ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବ। ଏହି ଗମ୍ଭୀର ସତର୍କବାଣୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହେବେ। ହଜାର ପରେ ହଜାର ଲୋକ ଶୁଣିବେ, ଯେମାନେ ଏପରି କଥା କେବେ ଶୁଣିନଥିଲେ। ସେମାନେ ବିସ୍ମୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଶୁଣିବେ ଯେ ବାବିଲୋନ ହେଉଛି ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ, ଯାହା ତାହାର ଭ୍ରାନ୍ତି ଓ ପାପମାନଙ୍କ ହେତୁ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ, ପତିତ ହୋଇଛି। ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ସୁକ ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କର ପୂର୍ବତନ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତି—ଏହି କଥାମାନେ କି ସତ୍ୟ?—ସେତେବେଳେ ସେବକମାନେ କଳ୍ପିତ କଥା ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ମନୋହର କଥାମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରନ୍ତି, ଯେଣ୍ଡୁ ସେମାନଙ୍କର ଭୟକୁ ଶାନ୍ତ କରିବେ ଏବଂ ଜାଗ୍ରତ ବିବେକକୁ ନିର୍ବାକ କରିଦେବେ। କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଅନେକେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ‘ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି’ ଦାବି କରନ୍ତି, ସେହିପରି ଜନପ୍ରିୟ ସେବକସମାଜ, ପୁରାତନ ଫାରିଶୀମାନଙ୍କ ପରି, ନିଜମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବାରୁ କ୍ରୋଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ, ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଶୟତାନଙ୍କର ବୋଲି ନିନ୍ଦା କରିବେ ଏବଂ ପାପପ୍ରେମୀ ଜନସମୂହକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବେ, ଯେଣ୍ଡୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଘୋଷଣା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଗାଳି ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ନିର୍ଯାତନା କରନ୍ତୁ।”

“ଯେପରି ବିବାଦ ନୂତନ କ୍ଷେ ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତ ାରିତ ହୁଏ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ମନ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଦଳିତ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ା ଦିଗକୁ ଆହ୍ୱାନିତ ହୁଏ, ସେପରି ଶୈତାନ ଚଞ୍ଚ ଳ ହୋଇଉଠେ। ସେହି ସନ୍ଦେ ଶ ସହ ଯେ ଶକ୍ତି ସାଥି ହୋଇଥାଏ, ତାହା

କେବଳ ତାହାର ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ମତ୍ତ କରିଦେବ। ପାଦ୍ରୀମାନେ ପ୍ରାୟ ଅତିମାନବୀୟ ପ୍ରୟାସ କରିବେ, ଯେଣୁ ଆଲୋକକୁ ଅଟକାଇ ରଖିପାରିବେ, ନହେଲେ ସେହି ଆଲୋକ ତାଙ୍କର ଦଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ତାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାୟରେ ସେମାନେ ଏହି ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନାକୁ ଦମନ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବେ। ମଣ୍ଡଳୀ ନାଗରିକ ଶକ୍ତିର ସୁଦୃଢ଼ ବାହୁକୁ ଆଶ୍ରୟ କରେ, ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାପୀୟମାନେ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି। ରବିବାର-ପାଳନକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଅଧିକ ସାହସୀ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଉଠେ, ସେପରି ଆଜ୍ଞା-ପାଳକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯିବ। ସେମାନଙ୍କୁ ଜରିମାନା ଓ କାରାବାସର ଧମକ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ କେତେକଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଲୋଭନରୂପେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପଦବୀ, ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ସୁବିଧା ଦିଆଯିବ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଟଳ ଉତ୍ତର ହେଉଛି: ‘ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଆମର ଭୁଲକୁ ଆମକୁ ଦେଖାନ୍ତୁ’—ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଲୁଥର ଯେପରି ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ସେହି ଆବେଦନ। ଯେମାନେ ଅଦାଲତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର କରାଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ସତ୍ୟର ଦୃଢ଼ ସମର୍ଥନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣୁଥିବା କେତେକ ଲୋକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହିପରି ଭାବେ ହଜାରହଜାର ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଲୋକ ଆଣାଯିବ, ଯେମାନେ ଅନ୍ୟଥା ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କିଛି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନଥାନ୍ତେ।” The Great Controversy, 605, 606.